

عنوان مقاله:

معنادرمانی و افزایش سازگاری دانش آموزان

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی افق های نوین در آموزش و پرورش در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فوزیه منوچهری - دانش آموخته ی کارشناسی ارشد زبان شناسی همگانی از دانشگاه الزهرا

کیوان حیدری - دانش آموخته ی کارشناسی ارشد فیزیولوژی تربیت بدنی از دانشگاه آزاد اسلامی مریوان

خدیجه مردانی - دانش آموخته ی کارشناسی مشاوره و راهنمایی تحصیلی از دانشگاه فرهنگیان

پروین امجدی - دانش آموخته ی کارشناسی مشاوره از دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

سازگاری اجتماعی در دانش آموزان به عنوان مهم ترین نشانه ی سلامت روان آنها، از مباحثی است که در دهه های اخیر توجه بسیاری از جامعه شناسان، روان شناسان و مربیان را به خود جلب کرده است؛ زیرا دوره نوجوانی از دورانی است که برای دانش آموزان با ممکن است چالش های اجتماعی به همراه داشته باشد. از طرفی رویکرد معنادرمانی گروهی را به عنوان روشی قوی برای اصلاح ساختارهای ذهنی همچون جهت گیری مذهبی صحیح، افزایش ابعاد مختلف سلامت روان و کاهش ناسازگاری به کار برد، سبب کاهش نشانگان این اختلال شد و به مراجع در نیل به رشد، تعالی، شکوفائی، یافتن معنا و هدف و بالندگی در زندگی کمک نمود. همچنین داشتن معنی و هدف در زندگی، احساس تعلق داشتن به منبعی والا، برخورداری از حمایت های اجتماعی و روحانی، امیدواری به کمک و یاری خداوند در شرایط مشکل زای زندگی و... از جمله منابعی است که سبب می-شود افراد مذهبی با برخورداری از آنها در رویارویی با حوادث، آسیب کمتری را متحمل شوند و در نهایت با برقرار رابطه عاطفی و اجتماعی درست و اصولی با اطرافیان قابلیت سازگاری خود را افزایش دهند.

کلمات کلیدی:

سازگاری، معنا، معنا درمانی، دانش آموزان، مدارس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1995655>

